

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 307
Din 17.05.2017

Dosar nr: 9/2017

Petiția nr: 99/09.01.2017

Petent:

Reclamat: Tribunalul Bacău

Obiect: deciziile instanțelor judecătorești; jurisprudență neunitară

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul/domiciliu procedural ales al reclamaților:

1.2.1. Tribunalul Bacău,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră că este discriminat prin deciziile instanțelor judecătorești pronunțate în cazul său, reclamând jurisprudența neunitară.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 13.02.2017 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), petenta prin adresa nr. 99/30.01.2017 (fila 36 la dosar), reclamatul prin adresa nr. 505/30.01.2017 (fila 37 la dosar).

3.3. Odată cu citarea în cauză, în temeiul prevederilor **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. raportat la nemulțumirile petentului în ceea ce privește deciziile instanțelor judecătorești.

3.4. La audierea din data de 13.02.2017, părțile nu s-au prezentat; procedura legal îndeplinită.

3.5. Prin adresa nr. 2.378/27.04.2017 a fost comunicat petentului punctul de vedere formulat de reclamat, fiind solicitate concluzii scrise (fila 49 la dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. **99/09.01.2017** (filele 1 – 7 la dosar), petentul formulează plângere împotriva instituției Tribunalului Bacău care a emis sentința civilă nr. 46/D/2016 pronunțată în cazul său, reclamând discriminarea sa prin decizia luată în cazul său, de respingere a cererilor întrucât erau prescrise la data formulării cererii de chemare în judecată, spre deosebire de alte cazuri care au fost soluționate diferit.

4.1.2. De asemenea, petentul reclamă anumite nereguli din cuprinsul deciziei în discuție, solicitând clarificări cu privire la cele reținute în argumentarea soluției adoptate.

4.1.3. Petentul atașează la memoriul său înscrisuri doveditoare (filele 8 – 35 la dosar).

4.1.4. Petentul depune note scrise pentru termenul de audieri fixat în cauză, înregistrate la C.N.C.D. sub nr. 750/08.02.2017 (filele 38 – 40 la dosar), oferind răspuns raportat la excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu și punctează că, prin memoriul formulat, nu a solicitat C.N.C.D. să adreseze instrucțiuni instanțelor și nici interzicerea executării hotărârilor judecătorești, ci analiza a două sentințe judecătorești diametral opuse asupra a două cazuri comparabile. Astfel, petentul supune atenție C.N.C.D. diferența de tratament și restrângerea în opinia sa a drepturilor recunoscute de lege.

4.1.5. Petentul formulează concluzii scrise înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 2.639/15.05.2017 (filele 50 – 75 la dosar), raportat la punctul de vedere exprimat de partea reclamată, invocând principiul inversării sarcinii probei, în virtutea căruia Tribunalul Bacău ar fi trebuit să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament prin sentința nr. 46/D/2016.

4.1.6. Petentul aduce, în susținerea fondului problemei în discuție, alte sentințe civile emise de același Tribunal, invocând în continuare nereguli reținute în argumentarea soluției adoptate în cazul său.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul formulează punct de vedere prin adresa nr. 813/13.02.2017 (filele 41 – 42 la dosar), reiterând că în cauză este incidentă excepția de inadmisibilitate, în condițiile în care, soluția dată printr-o hotărâre judecătorească nu poate face obiectul analizei unui organ cu atribuții administrative sau jurisdicționale, altul decât instanța de judecată competentă potrivit legii.

4.2.2. Astfel, sentința civilă invocată de petent, nu poate face obiectul analizei C.N.C.D. în aprecierea reclamatului, sub aspectul legalității și temeiniciei, decât în calea de atac stabilită de lege, respectiv apelul.

4.2.3. Pe fond, reclamatul menționează că toate criticile aduse de petent sentinței civile nr. 46/D/2016 a Tribunalului Bacău puteau fi susținute odată cu apelul declarat, care a fost însă soluționat prin decizia nr. 874/14.09.2016 a Curții de Apel Bacău.

4.2.4. De asemenea, reclamatul solicită respingerea petiției astfel cum a fost formulată ca inadmisibilă, respectiv nefondată, întrucât petentul nu indică efectiv, în concret, în ce anume constă discriminarea pe care o invocă.

4.2.5. Reclamatul atașează la punctul de vedere înscrisurile la care face referire în apărare (filele 43 – 48 la dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține spre analiză sesizarea petentului, astfel cum a fost formulată, prin care reclamă deciziile instanțelor judecătorești pronunțate în cazul său, reclamând jurisprudența neunitară.

5.1.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 99/30.01.2017, în temeiul **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, publicată în **M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. raportat la nemulțumirile petentului în ceea ce privește deciziile instanțelor judecătorești.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor** publicată în **M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

5.2.1. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din jurisprudența neunitară a instanțelor judecătorești, respectiv nemulțumirile petentului în ceea ce privește deciziile acestora, excepție reiterată și de partea reclamată.

5.2.2. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere părților, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

5.2.3. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este o jurisdicție administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.2.4. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

5.2.5. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.2.6. Cu toate acestea, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

5.2.7. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.2.8. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001¹, prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat „Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.2.9. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director reține că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelative actului de justiție, atribut exclusiv al instanțelor de judecată. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor, respectiv nu se poate pronunța cu privire la conținutul sentințelor/deciziilor/hotărârilor judecătorești, în acest sens existând posibilitatea atacării acestora prin căile ordinare/extraordinare de atac.

5.2.10. Prin urmare, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, competente în acest sens fiind instanțele judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 14.06.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.M.I. și M.L.